

7. §. A központi statisztikai hivatal- és tanácsnak, valamint a törvényhatóságok statisztikai bizottmányainak ügykörét részletesen külön utasítások szabályozzák.

Ezen utasításokat a statisztikai tanács meghallgatása után a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minster állapítja meg.

A statisztikai tanács és a statisztikai bizottmányok tagjai működésüket díjtalanul teljesítik.

8. §. A statisztikai adatok helyességeért és pontos beszállgatásáért a hatóságok, vagy ez ezeket közvetlenül nyújtani köteles intézetek, egyletek és társulatok (5. §.) felelősek. A mely adatok megfelelő hivatalos felszólítás, illetőleg a hiányok közlése után, a mulasztás kellő és elfogadható indokolása nélkül helytelenül, vagy épen be nem szolgáltatnak, azok a mulasztást okozott közeg rovására és költségére a helyszinén gyűjtetnek.

9. §. A jelen törvény végrehajtásával a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minster, Horvát- és Szlavonországekban pedig Horvát-Szlavon-Dalmátországok bánja bizatik meg.

Mi e törvényczikket és mindazt, a mi abban foglaltatik, összesen és egyenkint helyesnek, kedvesnek és elfogadottnak vallván, ezennel királyi hatalmunknál fogva helybenhagyjuk, megerősítjük és szentesítjük, s mind magunk megtartjuk, mind más hiveink által megtartatjuk.

Kelt Ebenseeeken, ezernyolczszázhetvennegyedik évi július-hó tizenyolczadikán.

Ferencz József, s. k.

Bittó István, s. k.

A fapiacsról.

Budapest, augusztus 4.

A befejezett aratás kedvező eredménnyel ütvén ki, a faanyagok kelendősege is kedvezőbb viszonyok közé jutott, s bár az árak gyors, és jelentékeny emelkedése, az ugyszólva mindenütt meglévő nagyobb készletek folytán, még nem következhetett is

be, mégis az üzleti viszonyok lényegesen javultak abban, hogy a fakereskedők határozottan nagyobb bizalmat kaptak a vásárlásra; a mit megint az is igazol, hogy az árak is javultak némileg, mint ezt a komáromi és szegedi piacok alább közlött ártételei szintén tanúsítják.

A Budapesten f. hó 3-án megtartott nemzetközi gabonavásáron a külföldi, különösen a némethoni kereskedők részéről a faanyagok után szintén élénk tudakozódások tétettek; megtörtént kötésekről ugyan nem értesültünk, de arról igen, hogy néhány alku-tárgyalás indult meg. A német kereskedők a jegenyefenyő deszka köblábjáért Oderbergbe állítva és 6 hónap utáni fizetéssel 8.5 ezüstgarast ajánltak, a mi 7⁰/₀ agióval számítva, kerekszámban 45.5 krt tesz. Ez ár ugyan nem valami magas, de mindenesetre olyan, hogy felvidéki erdőbirtokosaink, kiknek erdőtisztei a takarékos termelést és jutányos szállítást fogantatítani tudják, még igen tisztességes tőárakat érhetnek el, kivált ha hozzá vesszük még azt, hogy a németek a deszkák szélességét illetőleg nem válogatósak, mert egész le 6" szélességig, szívesen veszik azokat, (holott nálunk a 10 és 9"-en aluli deszkát nem vásárolják), a hosszúságot illetőleg pedig leginkább kedvelik a 15' hosszú deszkákat.

A mult hóban többfelől tudakozódtak cserkéreg után is, melynek termelése nálunk nem örvend ugyan valami nagy elterjedésnek, noha Németországnak megfogyott, vagy jobban mondva, csaknem elfogyott tölgyesei, s ezzel ellentétben nagymérvű bőripara egyre inkább lesznek utalva arra, hogy a cserkérget hazánkából is átszállítsák, s izlésük ez irányban már oda fejlődött, hogy a korosabb fa gyengébb minőségű kérget is szívesen felhasználják; mely oknál fogva szükséges volna, hogy erdőbirtokosaink vagy intéző erdőtisztjeink, ha már az állapot nem különösen ezen áru nyerésére nevelik is, de gondot fordítanak arra, hogy legalább a levágott korosabb fák kérge

értékesítessék; így például, hogy értékesítési esetet említsünk, utalunk arra, hogy a trencsényi cserkéreg élénken szállíttatik külföldre, s a vevők helyt a vasuti állomáson szívesen fizetnek a kéreg mázsájárt 2—4 frt 50 krt; természetesen ez árból nagyobb összeg esik az ágfáról nyert, és így jobb kéregre mint az egészen vén fa kérgére, kedvelik különben az olyan fáét is, mely völgyszorulatban, ingoványon, vagy mocsáros süppedékben, avagy völgyvájatban nőtt, miután ennek kérge, ha a fa vénebb is, bővebb mértékben tartalmazza a csersavat, miért az ilyen fákról való kérget rendesen a középárral 3 frttal fizetik.

Multkori piaczi tudósításunkra hivatkozva, egy erdőbirtokos, kinek talpfára való tölgyfája van, azt kérdé tőlünk, hogy mi jövőt várhat tölgyeseire, miután ezek még 30 év múlva sem lesznek dongára valók, szívesen adtunk feleletet, s annak egy részét, mert tán mások is vehetik hasznát, itt is ismételjük. „A tölgyfa értékesítése iránt nincs miért aggódni, mert legyen az bár csak talpfára való, mégis kétségtelenül jó jövővel bir, s mert különben is a fakereskedők jelen alacsony ajánlata e vasuti fára csak ideiglenes természetű, mi egyfelől a pénzszükében, és másfelől a talpfa vasuti szállításának aránylag magas költségében, s az ez időszerint idehaza kielégítve lévő szükségletben leli magyarázatát. Jövője pedig a tölgyeseknek és egyáltalában a tölgy talpfának is, kivált hazánkban, ugy a belföldi fogyasztásra mint a kivitelre Németországba, igen kedvező, mert hiszen a nagy mértékben kiépült vasutaknak óriás tömegű talpfára, s egyáltalában tölgy épületfára van szükségök, s mert a tölgyfa és a talpfa fogyasztása nem kevesbedik, hanem egyre szaporodik, míg ellenben a tölgyesek ezzel megfordított arányban egyre fogynak. És e körülmény alapján nem vélünk tévedni, hogy alig 5—10 év múlva a talpfa kereskedők szebben beszélnek, s azok is, kik tölgyesekkel rendelkeznek, más árakat fognak elérhetni, mely eladások-

nál nagy előnyre lesz az, hogy nem csak a belföld veszi az ajánlott anyagot igénybe, de különösen Németország, hol a híres német-tölgy (Deutsche-Eiche) nagyon csekély mennyiségre apadtott.

A talpfa üzletét illetőleg ide írjuk még, hogy ugyancsak a nemzetközi gabonavásár alkalmával megfordult német kereskedők a talpfák normál-méretű darabjáért Oderbergbe állítva 1 frt 80 krt ajánltak, s hogy közelebbről két jelentékenyebb talpfaeladásról értesültünk, egyik esetben a vásárolt tömeg 100.000 darab, melyet a vásárló saját költségén dolgoztat ki, s darabjáért helyt az erdőben 43 krt fizet, a másik üzlet 200.000 darab talpfa körül áll, s a vásárló a magyar államvasutak egyik állomásán veszi a fát át, és darabjáért 1 frt 30 krt ad, ez utóbbi valamivel kedvezőbb; a vett ászokfa mindkét esetben Németországba megy.

Következőekben ide jegyezzük azon főbb piaczkok árait, melyek a megelőző közleményeinkben foglalt árakhoz képest változást szenvedtek.

Budapest. Egy köbláb fenyődeszka 58—66 kr,
egy köbláb tölgy deszka vagy padló 80—120 „
„ „ fenyő épületfa 18—32 „

Komáromban. 100'' $2\frac{1}{2}^0$ h., 11'' sz. luczfenyő-

deszka tutajjal együtt 80—90 frt,
100'', $2\frac{1}{2}^0$ h., 11'' sz. jegenyefenyő deszka tutajjal 74—78 „

1000 drb zsindey, tutajjal együtt 5.3—7.5 „
egy mázsa luczkéreg tutajjal együtt 2.75—2.90 „
egy köbláb I. osztályu vagy vastag épületfa 24 kr,
„ „ II. „ „ közép „ 22 „
„ „ III. „ „ vékony „ 19 „

Szegeden. Egy köbláb fenyő épületfa 18—25 „
egy köbláb fenyődeszka 55—66 „

A fennebbi ártételekből kitűnik, hogy a szegedi és komáromi fapiacz árai kedvezően javultak és pedig az előbbin az eddig állandóan kitartott 18—20 kr. 18—25-re ment fel, míg viszont Komáromban a vékony és közép méretű épületfa ára köblábanként külön-külön 2 krral emelkedett.

Bedő Albert.

A magyar határ-örvidéki erdők ügyében tett interpellatió.

Babes Vincze országos képviselő ur a f. évi augusztus-hó 1-én tartott országos ülésben a pénzügyministerhez a következő interpellatiót intézte:

„1. Van-e minister urnak tudomása, a volt határörvidéki erdők meg — s illetőleg felosztásában közel két év óta Temesvárott működő igen költséges főbizottság, továbbá Fehértemplomban, valamint Karansebesen működő szinte költséges két helyi bizottság működésének eredményéről, illetőleg jelen állapotáról? s tekintve azon bizottságok működésének a volt határörvidéki nép által várva várt befejezésére, adhat-e minister ur megnyugtató felvilágosítást arra nézve, hogy azok munkálata előre halad s befejezéséhez közeledik? Vagy ha nem: hajlandó-e minister ur, ama bizottságok működését, illetőleg feladatuknak mielőbbi befejezését kellő erélylyel sürgetni, s eképen a késedelem által felizgatott kedélyeket megnyugtadni?

2. Van-e minister urnak tudomása arról, hogy — ámbár a törvény, nevezetesen az 1873. XXX. t. cz. 6-ik szakasza azt rendeli, miszerint az erdőknek, az állam és községek közt leendő megosztásánál arra figyelendő, hogy lehetőleg a községeknek jussanak azok közelében fekvő erdőségek, — mégis több helyeken és ismételten, nevezetesen Ogradinánál, Orsova közelében